

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام عليكم: در مورد ازدواج سؤالی خدمت استاد داشتم. من دچار ضعف روحی (ترس و خجالت) هستم. که در نهج البلاغه حضرت فرمودند ریشه آن سوءظن به خدا است. که برای رفع آن دارم تلاش می‌کنم و خود سازی می‌کنم. حالا با خودم گفتم اول این ضعفها را بر طرف کنم بعد ازدواج کنم. چون وقتی آدم ازدواج نکرده این ضعفها کمتر خودش را نشان می‌دهد و آدم کمتر مشکل دارد ولی وقتی ازدواج کرد چون باید مسئولیت دیگری را هم بر عهده بگیرد این ضعفهای روحی خودش را بیشتر نشان می‌دهد و بیشتر به مشکل بر می‌خورد و می‌ترسم نتوانم یک خانواده را مدیریت کنم. حالا می‌خواستم بدانم آیا این دیدگاه درستی است یا اینکه خود ازدواج می‌تواند زمینه و بستری باشد برای بهتر و سریعتر برطرف کردن ضعفهای روحی؟ آیا رزق معنوی که خدا با ازدواج به آدم می‌دهد بستر و زمینه این را فراهم می‌کند که این ضعفهای روحی سریعتر و بهتر بر طرف شود و چگونه ممکن است؟ تشکر و دعای خیر برای شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: «تو پای به راه در نه و هیچ می‌پرس / خود راه بگویدت که چون باید کرد». در این امور همان خدایی که این میلها را فراهم کرده است بستر تحقق آن را نیز خودش کمک می‌کند و در دل حادثه ان شاء الله ضعفها برطرف می‌شود. موفق باشید